

faa aabent at fortælle os, at det paa ethvert Stadium vilde have negtet en Efterbevilling.

Winther: Der staar ikke i Betænkningen, hvad det ærede Medlem sagde, at der staar. Der staar kun, at man maatte antage, at det og det vilde blive negtet, men det er noget Andet, end om der havde staaet, at man vilde negte det og det.

Ordføreren (Bjessen): Det vil vist findes rigtigt, at jeg, inden Forhandlingen slutter, retter nogle Bemærkninger til enkelte af de ærede Medlemmer, som idag have havt Ordet. Jeg skal iøvrigt gjøre det saa kort som muligt og fremsætte mine Bemærkninger i den Orden, hvori de Ytringer ere faldne, som have foranlediget dem. Det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) gjorde gjældende en Betragtning, som jeg tror bestemt at burde modsiges. Han vilde nemlig anvende den Grundsætning paa den her omhandlede Sag, at naar Tingen var bevilget, saa maatte ogsaa de Udgifter, der stode deraf, dermed betragtes som bevilgede. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at der kan nævnes Exempler paa, at denne Grundsætning er bleven anvendt. Jeg skal saaledes erindre ærede Medlemmer om, at dengang man byggede Straffeanstalten paa Bredseløselille Mark, gif man tilbels frem efter denne Grundsætning. Man gif nemlig ind paa med en mindre Bevilling at bygge en Straffeanstalt, uden at man fra første Færd havde nogen bestemt Plan eller noget Overlag, og dette Byggearbejde blev forsat gennem en Række af Aar med mindre Bevillinger paa Finantsloven. Fordringerne bleve imidlertid bestandig større og større, indtil der tilsidst forelaa en Overskrivelse af over 150,000 Rd., og Nøgisdagen fandt det da endelig for stærkt. Ganke vist bevilgede man Pengene, idet man nu engang var kommen ind paa denne Vej, men ved Siden deraf nedsatte man en Kommission til nøiere at overveje og undersøge den hele Sag. En saadan Fremgangsmaade stemmer omtrent med den Betragtning, som det ærede Medlem gjorde gjældende, men den kan paa ingen Maade anvendes paa det her foreliggende Tilfælde. Beslutningen ved Theaterloven gjaldt nemlig ikke, at en Theaterbygning skulde opføres — om jeg maa sige — for enhver Pris; men Hovedpunktet i Loven var netop at fastsætte Maximum for Statens Tilskud til Theatret. Dette var det egentlige Hovedpoint i hele den Forhandling, vi dengang førte, og derfor siger jeg, at det her omhandlede Byggeforetagende derved har faaet en ganske anden Karakter, end noget andet saadant Foretagende har havt, uden at jeg forresten skal give det ærede Medlem Ret i, at hans Betragtning har Hjemmel for at kunne anvendes paa andre Byggeforetagender, idet jeg tror, at det er en overmaade farlig Grundsætning at komme ind paa. — Jeg maa overfor det ærede Medlem for

Aksted, Amts 4de Valgkreds (Schjørring) fastholde de Punkter, som Flertallet har gjort gjældende, og i hvilke vi ikke ere enige med ham. Navnlige gjælder dette to Punkter. Vi maa antage, at i den Sum, der oprindeligt blev bevilget til Theatret, var ogsaa medregnet de Omkostninger, som Forandring eller Anskaffelse af nye Dekorationer maatte medføre. I den Henseende kan det ikke nytte at ville udslette de saakaldte famøse Ytringer af den daværende Kultusminister om Toppen og Roden paa Dekorationerne. Det gjælder nemlig ikke om, hvorvidt vedkommende Minister var mere eller mindre kjendt med Forholdene, men det gjælder om, hvorvidt Administrationen ansaa Udgifter til Dekorationer osv. som saadanne, der skulde falde ind under den almindelige Bevilling til Bygningen. Det er kun i den Retning vi have citeret disse Ytringer, at der ikke paa den Tid var Ide om, at disse Udgifter ikke skulde regnes med under Overlaget for Bygningen. Dernæst maa vi ligeledes fastholde som vor Anskuelse, at den Forsinkelte, som i indværende Driftsaar har fundet Sted, ikke alene er foranlediget ved Overskrivelse af Tiden for Theatrets Udførelse, men tillige fremkaldt ved en Afgjørelse, som den ærede sidste Delegerede rigtig sagde var i Strid med Theaterloven, der kun hjemlede Nedrivning af den gamle Bygning paa Betingelse af Sikkerhed for, at den nye Bygning kunde tages i Brug ved Saisonens Begyndelse. Jeg kan derfor ikke se Andet end, at der her er Tale om en saadan Brug af Reservecens Midler, der nødvendiggjør en særlig Bevilling. — Den meget ærede Kultusminister vilde gjøre gjældende, at han allerede i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget havde givet Antydninger af den Stilling, hvori den saakaldte Reservecens fond befandt sig, og maatte tro, at der deri kunde ligge tilstrækkelig Oplysning for Thinget i saa Henseende. Det forundrede mig noget, at den høierede Minister fremsatte denne Anskuelse, thi deri maatte der unegtelig ligge en Anvisning for os til at gjøre en saadan Mistænksomhed gjældende overfor Administrationen, som vi endnu ikke have anset det for nødvendigt at inkludere os paa. Jeg maa erindre om, at de Udtryk, som findes i Anmærkningerne til Finantsloven, paa ingen Maade kunde være overraskende for os, selv ikke det Udtryk, som staar der, at man i Reservecens fond havde Midler til Overflytningen. Vi kunde dog ikke paa nogen Maade antage, at der derved sigtedes til en Brug, som stod i ligefrem Strid med Theaterloven, der hovedet ogsaa handler om Overflytningen af Materiellet, men vi maatte antage, at der derved sigtedes til en Forbrug i samme Retning, som vi havde godkjendt i tidligere Aar, idet der nemlig paa Theaterbudgettet siden 1871—72, da man begyndte paa den nye Theaterbygning, var optaget en Konto til forskellige Arrangementer i Anledning af den nye Bygning, en Konto, som i Aarenes Løb steg fra 2 til 3 a 4,000 Rd. aarlig.